

Lumea mea poate fi altfel

Cel din urmă basm

Umbra întunecată a cerului acoperă fiecare rază de speranță a soarelui făcând ,ca totul să devină o umbră singuratică . O lacrimă de cristal țesută cu mult dor căzu de pe obrazul vântat al norului , jos făcând o pată neagră cu un glas rățacitor , uscând ultima adiere caldă de vânt . Deodată fire cristaline țesute din argint se cern în lumină și ploaia își plângea amintirea.

Negurile luminoase ale timpului o ducea în spatele unei umbre dese , pictate de noapte și învelite de aripile diafane ale îngerilor . Visul dulce țesea petale de amintiri și speranțe , iar copilăria zbura în infinitul apus etern ce cuprindea văzduhul învăluit de oglinda fierbinte a cerului pictând valuri trandafirii de culoare .

Deodată o voce caldă de povestitor susura în văzduh :

- Gândul meu îți va creiona sufletul tău, iar noaptea rece cu luna ca o lacrimă de argint va aduce vise de copil și inocența adormită de o povestire fără slove . Vei afla și te va cutreiera gândul : „Oare lumea mea poate fi altfel ?” o întrebare fără răspuns .Nu știi ce-ți poate povesti gândul despre copiii cărora le sunt încălcate drepturile . Doar visează și croiește-ți trepte de cristal zburând într-o rază pâlpaitoare de pasiune , căci vei găsi răspunsul , doar ascultă-mă într-un cântec sfânt ! Există o pată de tristețe și o lacrimă plină de har ce învăluiesc ochii răsăriți dintr-o scânteie ale copiilor : teama de a fii străpuși de abandon . Imi amintesc ! Într-o iarnă rece , lacrimi cristaline înghețate se așterneau pe zăpada albă ce strălucea în mii de stelute ale argintului , țesute de praful presărat din oglinda felinarelor nopții . Parcă gânduri monotone se strecurau în văzduh ! Și printre acei fulgi inocenți ce purtau aripi de fluturi se zărea o fetiță ! Mică , fiară de nouă anișori , străbătea singurătatea prin pași smeriți și neluminați departe de căldura maternă ce o numim : casă , de unde am răsărit mai întâi dintr-o sămânță singuratică și rece , apoi înflorind într-un boboc cu parfum de speranțe cu aripi catifelate și diafane ce ne purtau jocul într-un lung zâmbet , iar căldura sufletească a mamei picta focurile neîmblanzite ce rodeau într-o amintire purtată de glasul simfonic al copilăriei . Chemarea era rece . Ninsoarea era liniștită și fără glas , iar fetița este pictată de părul negru ca abanosul , ochii ca două flori de cireș ale mării , iar obrații ca două petale de magnolie , fata era conturată de inocența ce răsărea dintr-o lacrimă de speranță și raze creionate de stropi cu aripi azurii ce suspină : „ creion pe cer și viața pe pământ ” . Fetița se numea : , na , ce își urmărea pașii într-un lung abis al umbrelor eterne amintindu-și că , părinții ei o abandonaseră deoarece , nu aveau destui bani și nu mai aveau cu ce s-o mai întrețină , dar știa că viața nu îi surâdea într-o moarte aparentă a luminii , era conștientă de prezent că , de acum e momentul și timpul ca totul să se schimbe căci va simți greutățile și confruntările vieții pe propria ei piele . Știa că nu era singura ce-și purta umbra tristeții , mai existau și alți copii cărora li se încălcaseră drepturile . Copilăria o va părăsi într-un moment cu o strigare de lumină , iar strigătul de uitare o va ajuta să realizeze că ,jocul inocent al copilului cu glasul fantomatic a luat sfârșit ! , ceasta este povestea ce poate schimba viața unui copil căruia nu-i sunt respectate drepturile !

Deodată ploaia cu doina cerească se opri într-o dulce realitate . Eu , privind pe fereastră și aflând povestea fără versuri șoptită de glasul fugar al vântului , o întrebare îmi suspina gândul : Oare lumea mea poate fi altfel ? Ce s-ar întâmpla dacă drepturile

copilului ar fi respectate și ar fi considerați ca un argint viu ? Până la urmă , ei sunt un dar de lumină , cu scop divin de un vis , surâs , rod de fericire învăluite de tainica copilărie dată de Dumnezeu ! Cred că , toți copiii și-ar purta liniștea sufletească , visul mărunț și jocul vioi pe dâra aurie a speranței ce nu se stinge niciodată , ca un etern pas al îngerilor divini ce aleargă după fluturii împodobiți cu măști de carnaval .

Deodată revărsarea feerică a luminii lunii palide se strecoară într-un vis al florilor de cristal , cupole de speranță și înviere ce anunță sosirea nopții negre .Un somn adânc mă cuprinde și încep a visa tot ce v-am povestit .

- Noapte , bună !

Mitran Florentina Claudia
Județul Călărași